ด่วนที่สุด

อบต.ท่าสะบ้า
เลขที่รับ 2204
วันที่ 31 ตุลาคม 2567
เวลา 13.37 น.

ที่ ตง ๐๗๑๘.๑/๒๕๐๐

ที่ว่าการอำเภอวังวิเศษ
ถนนเพชรเกษม ตง ๙๒๒๒๐

๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง แนวทางปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการใช้อำนาจของนายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลวังวิเศษ / นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือจังหวัดตรัง ที่ ตง ๐๐๑๘.๑/ว๕๙๔๑ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยอำเภอวังวิเศษ ได้รับหนังสือจากจังหวัดตรัง เรื่องแจ้งผลคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดจากอำเภอกันตัง เกี่ยวกับกรณีที่นายอำเภอมีคำสั่งให้ผู้ที่ก่อสร้างอาคาร/สิ่งปลูกสร้าง รุกล้ำทางสาธารณะประโยชน์ซึ่งเป็นที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน ดำเนินการรื้อถอนออกจากที่ดิน

ในการนี้ จังหวัดตรังพิจารณาแล้วเห็นว่า คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดดังกล่าว ศาลได้มีคำวินิจฉัยอันมีลักษณะเป็นแนวทางปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการใช้อำนาจของนายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และข้อ ๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยนายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน เพื่อให้ดำเนินคดีกับผู้ที่บุกรุกเข้าครอบครองใช้ประโยชน์ในที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย กฎหมายดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติให้นายอำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจบังคับจัดการหรือใช้มาตราบังคับทางปกครองให้ผู้บุกรุกออกจากที่ดินหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกจากที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาด้วยพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวธนิกานต์ หยังสู)
นายอำเภอวังวิเศษ

เรียน นายก อบต.ท่าสะบ้า
- เพื่อโปรดทราบ/พิจารณา
แนวทางปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการใช้อำนาจของนายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดิน
๓๑ ต.ค. ๖๗
๑๓.๓๙ น.
- เห็นควรมอบหัวหน้าสำนักปลัด/งานนิติการ

ที่ทำการปกครองอำเภอ
กลุ่มงานบริหารงานปกครอง
โทร./โทรสาร ๐-๗๕๒๙-๖๐๘๒

(นางสาวโสมนัสสา จันทร์ดี)

โปรดทราบ/ดำเนินการตามเสนอ
สั่งปฏิบัติ
ป.ทหาร

(นายปิยะกานต์ เกื้อจันทร์)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าสะบ้า

- ทราบ
- ดำเนินการ

(นายบุญดี จีนฉิ่ม)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าสะบ้า

ผู้อำนวยการกองการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม รักษาราชการแทน
หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าสะบ้า 31 ต.ค. 67

ที่ว่าการอำเภอวังวิเศษ
เลขที่รับ 4004
วันที่ 21 ต.ค. ๒๕๖๗
เวลา

ที่ ตง ๐๑๐๘.๑/ว ๕๙๖

ศาลากลางจังหวัดตรัง
ถนนพัทลุง ตง ๙๒๐๐๐

๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง แนวทางปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการใช้อำนาจของนายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ (ยกเว้นอำเภอกันตัง)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๘๔๖/๒๕๖๗

ด้วยจังหวัดตรังได้รับแจ้งผลคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดจากอำเภอกันตัง เกี่ยวกับกรณีที่นายอำเภอมีคำสั่งให้ผู้ที่ก่อสร้างอาคาร/สิ่งปลูกสร้าง รุกล้ำทางสาธารณประโยชน์ซึ่งเป็นที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน ดำเนินการรื้อถอนออกจากที่ดิน

จังหวัดตรังพิจารณาแล้วเห็นว่า คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดดังกล่าว ศาลได้มีคำวินิจฉัยอันมีลักษณะเป็นแนวทางปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการใช้อำนาจของนายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน ตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และข้อ ๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยนายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน เพื่อให้ดำเนินคดีกับผู้ที่บุกรุกเข้าครอบครองใช้ประโยชน์ในที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย กฎหมายดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติให้นายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจบังคับจัดการ หรือใช้มาตรการบังคับทางปกครองให้ผู้บุกรุกออกจากที่ดินหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกจากที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายทรงกลด เล่างวงศ์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง

ที่ทำการปกครองจังหวัด
กลุ่มงานอำนวยความเป็นธรรม
โทร. ๐-๗๕๒๑-๘๐๔๓

อ่านเมื่อวันที่ 13 กย. 2567

(ต. ๒๒.๑)

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๖๓๒/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ ๗. ๙๙๖ /๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๐ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ผู้ฟ้องคดี

ระหว่าง บริษัท เกาะมุกซาลีบีชรีสอร์ท จำกัด

ผู้ถูกฟ้องคดี

นายอำเภอกันตัง

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองสงขลา คดีหมายเลขดำที่ ๔๒/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ๑๓๙/๒๕๕๙

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีประกอบกิจการให้บริการเช่าบ้านพักตากอากาศแก่บุคคลภายนอกและนักท่องเที่ยว โดยปลูกสร้างบ้านพักตากอากาศและสระว่ายน้ำไว้ให้บริการตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ บนที่ดินของนายชาญณรงค์ เตชะรัชต์กิจ กรรมการผู้จัดการผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินตามหลักฐานแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.๑) เลขที่ ๑๕ ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง เนื้อที่ ๓๔ ไร่เศษ (ที่ถูกคือ ๓๒ ไร่ ๓ งาน ๒๕ ตารางวา) โดยครอบครองทำประโยชน์ต่อเนื่องจากบุคคลผู้มีชื่อก่อนประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ ที่ดินดังกล่าวมีทางเดินเท้ากว้างประมาณ ๕๐ เซนติเมตร ชาวบ้านในพื้นที่เกาะมุกเคยใช้เดินเท้าลงสู่ทะเลเพื่อหาสัตว์น้ำ ซึ่งทางเดินนี้อยู่ระหว่างสระว่ายน้ำกับร้านอาหารที่ผู้ฟ้องคดีสร้างขึ้น ปัจจุบันทางเดินดังกล่าวยังปรากฏอยู่ โดยมีลูกค้าของผู้ฟ้องคดีใช้เป็นทางเดินเท้าลงชายหาด ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๐ เกิดเหตุคนร้ายใช้อาวุธมีดแทงทำร้ายร่างกายนายทวี สินไชย และหลบหนีมาพักอาศัยในบ้านพักตากอากาศของผู้ฟ้องคดี ทำให้นายทวีเกิดความไม่พอใจ

สำเนาถูกต้อง

(นายวรากร บุญมณี)
ปลัดอำเภอ

/จึงปิดทาง...

๐๐๐๐๕๐๓๒๔๘

จึงปิดทางเข้าบ้านพักตากอากาศและขึ้นป้ายข้อความข่มขู่และยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดี โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีสร้างสระว่ายน้ำรุกล้ำและทับทางสาธารณประโยชน์ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ดำเนินการและสรุปความเห็นเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดี จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๓๓๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำ โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีสร้างสระว่ายน้ำรุกล้ำทางสาธารณประโยชน์ ผู้ฟ้องคดีรับทราบคำสั่งดังกล่าวแล้วเห็นว่าเป็นคำสั่งไม่สุจริต เพราะไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริง เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยข้อเท็จจริงและกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ได้สร้างสระว่ายน้ำรุกล้ำหรือทับทางสาธารณประโยชน์ ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดี ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงใหม่และให้ยกเลิกคำสั่งดังกล่าว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสืออำเภอกันตัง ที่ ตง ๐๒๑๗/๒๔๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าทางสาธารณประโยชน์จากท่าเทียบเรือบ้านเกาะมุกถึงชายหาดฝรั่งมีอยู่จริงตั้งแต่ ๒๐ ถึง ๓๐ ปีที่แล้ว เป็นเส้นทางเดินเล็ก ๆ เพื่อลงสู่ทะเล และผู้ฟ้องคดีได้สร้างสระว่ายน้ำรุกล้ำทางสาธารณประโยชน์จริง จึงยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดีและมีคำสั่งยืนตามคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๓๓๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำดังกล่าวภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนี้ ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยข้อเท็จจริงและกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีไม่ตรวจสอบหรือสอบสวนพยานบุคคลที่เคยใช้ทางเดินเท้าที่พิพาท ถ้าผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการดังกล่าวจะทราบว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้สร้างสระว่ายน้ำรุกล้ำหรือทับทางสาธารณประโยชน์ตามที่ นายทวี สินไชย กับพวกร้องเรียน หรือตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีความเห็นและมีคำสั่งแต่อย่างใด หากผู้ฟ้องคดีต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีด้วยการรื้อถอนสระว่ายน้ำ ทั้งที่ไม่ได้สร้างรุกล้ำหรือทับทางสาธารณประโยชน์จะเกิดความเสียหายอย่างมาก และจะเป็นไปตามเจตนาของ นายทวี สินไชย กับพวก ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่กลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีเพื่อให้ได้รับความเสียหาย อีกทั้งกระทบต่อการท่องเที่ยวซึ่งเป็นรายได้สำคัญของประเทศ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๓๓๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำ

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครอง โดยขอให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๓๓๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำไว้เป็นการชั่วคราวก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง

สำเนาถูกต้อง

(นายวรากร บุญมณี)
ปลัดอำเภอ

ศาลปกครองสูงสุด
20 ส.ค. 2567
ศาลปกครองสูงสุด

/ศาลปกครองชั้นต้น...

๐๐๐๐๕๐๓๒๔๘

๓

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครอง เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖ โดยให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๓๓๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำไว้เป็นการชั่วคราว จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ก่อนผู้ถูกฟ้องคดีจะออกคำสั่งพิพาท ผู้ถูกฟ้องคดีแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๑๗๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕ โดยคณะกรรมการได้ดำเนินการไปตามระเบียบข้อกฎหมาย เชิญบุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องมาสอบปากคำ ลงพื้นที่ตรวจสถานที่เกิดเหตุ และรวบรวมพยานหลักฐานประกอบสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีปิดกั้นทางสาธารณประโยชน์เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ในช่วงระวางพิกัด ๐๕๓๒๘๗๕E ๐๘๑๓๒๘๑N ถึงพิกัด ๐๕๓๒๘๓๗E โดยมีสระว่ายน้ำปิดกั้นทางลงสู่ชายหาด แต่มีทางเลี่ยงด้านข้างของสระว่ายน้ำทางด้านทิศเหนือไปสู่ชายหาดและชาวบ้านใช้ทางเลี่ยงได้ตามปกติ ซึ่งทางเดินเท้าเกิดขึ้นมาประมาณ ๒๐ ปีเศษ เป็นเส้นทางที่ชาวบ้านใช้ร่วมกันเพื่อเดินลงสู่ทะเล เป็นเส้นทางเดินไม่มีเขตทางที่ชัดเจน และยังไม่ได้ขึ้นทะเบียนไว้เป็นทางสาธารณประโยชน์ กรณีที่ยังไม่มีหน่วยงานใดรับผิดชอบให้เป็นความรับผิดชอบของนายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบกับนายทวี สินไชย ได้ปิดกั้นทางบริเวณด้านหน้าทางเข้ารีสอร์ทของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีเป็นโจทก์ยื่นฟ้องคดีนายทวี สินไชย เป็นจำเลย ในคดีแพ่งต่อศาลจังหวัดตรัง คดีหมายเลขดำที่ ๑๑๐๗/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๖๗๘/๒๕๕๒ โดยผู้ฟ้องคดีแสดงพยานหลักฐานทางสาธารณประโยชน์ขึ้นต่อสู้ในคดีดังกล่าว ศาลจังหวัดตรังพิพากษาสรุปความว่า ที่ดินของโจทก์ (ผู้ฟ้องคดี) มีถนนสาธารณะผ่านตั้งแต่ทางเข้ารีสอร์ทของโจทก์ยาวจนถึงชายหาดเป็นถนนสาธารณะ ชาวบ้านทุกคนมีสิทธิใช้ร่วมกันได้ การที่โจทก์สร้างประตูรั้วกั้นทางสาธารณะเป็นการกระทำที่ไม่คำนึงถึงชาวบ้านที่ใช้เส้นทางสาธารณะ เป็นการใช้สิทธิที่กระทบสิทธิของผู้อื่น ส่วนการกระทำของจำเลยที่ขุดดินบนถนนสาธารณประโยชน์หน้าประตูทางเข้ารีสอร์ทของโจทก์เป็นหลุมและนำเสาปูนมาปักขวางจำนวน ๑๑ ต้น ขึงลวดหนามตามแนวของเสาปูนและนำเศษดินและเศษปูนซีเมนต์มากองขวางไว้นั้น เป็นการกระทำที่ต้องการโต้ตอบโจทก์ แม้จะกระทำขึ้นในทางสาธารณะแต่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ จึงพิพากษาลงโทษปรับนายทวี สินไชย และให้เปิดทางสาธารณประโยชน์ คู่กรณีไม่อุทธรณ์คดีถึงที่สุด จากการนำสืบพยานหลักฐานแสดงว่าทั้งสองฝ่ายยอมรับว่าทางดังกล่าวเป็นทางสาธารณประโยชน์จริง ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงมิได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงนั้น คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเห็นว่า

สำเนาถูกต้อง

(นายวรวัฒน์ บุญมณี)
ปลัดอำเภอ
๐๐๐๐๕๐๓๒๔๘

ศาลปกครองสูงสุด
20 ส.ค. 2567
ศาลปกครองสูงสุด

/กรณีพิพาท...

กรณีพิพาทมีการร้องเรียนและปิดทางสาธารณประโยชน์จากท่าเทียบเรือเกาะมุกถึงชายหาด ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ปกครองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ กำนันตำบลเกาะลิบง ปลัดอำเภอ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลิบง ผู้ใหญ่บ้านในท้องที่ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการดูแล รักษาและคุ้มครองที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน สามารถใช้ดุลพินิจว่าต้องเชิญผู้แทน ของผู้ฟ้องคดีเข้าร่วมตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือไม่ และกรณีพิพาทนี้เป็นความบกพร่องของผู้ฟ้องคดี ที่ไม่แจ้งเจ้าหน้าที่ในการชี้แนวเขตทางสาธารณประโยชน์ก่อนการก่อสร้างสระว่ายน้ำที่พิพาท สำหรับนายทวี สินไชย เป็นผู้อาศัยในหมู่บ้านที่ต้องการรักษาผลประโยชน์ของประชาชน เมื่อเห็นว่าผู้ฟ้องคดีสร้างสระว่ายน้ำทับทางสาธารณประโยชน์จึงร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นสิทธิอันชอบธรรมที่กระทำได้ตามกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ฝักใฝ่ฝ่ายใด ผู้ถูกฟ้องคดี รู้จักกับนายทวี สินไชย แต่ไม่ได้สนิทเป็นการส่วนตัว ส่วนการสรุปความเห็นสั่งให้ผู้ฟ้องคดี รื้อถอนสระว่ายน้ำนั้น เป็นไปตามข้อเท็จจริงที่ว่าเมื่อผู้ฟ้องคดียอมรับว่าทางดังกล่าว เป็นทางสาธารณประโยชน์ ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดิน อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน จึงมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำ ภายในเวลาอันสมควร โดยอาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการดูแลรักษา และคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ. ๒๕๕๓

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า เมื่อพิจารณาผลการตรวจสอบของคณะกรรมการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๒๐๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ และ คำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๔๔๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ ตามบันทึกสรุปความเห็นของ คณะกรรมการ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ และบันทึกการตรวจสอบเส้นทางของคณะกรรมการ เมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๒ พบว่า แนวเส้นทางสาธารณประโยชน์ที่พิพาทอยู่ในแนวเดียวกัน กับช่องว่างระหว่างการปลูกต้นมะพร้าว ประกอบกับเมื่อตรวจสอบสถานที่พิพาทตามคำสั่งศาลแล้ว เห็นว่า ตำแหน่งจุดพิกัดที่ ๑๔ (พิกัดที่ ๐๕๓๒๘๓๒E ๐๘๑๓๒๖๖๒N) มีต้นมะพร้าวขึ้นอยู่ใน ช่องว่างตรงกลางระหว่างสระว่ายน้ำกับโรงอาหาร ซึ่งปรากฏอยู่ก่อนถึงทางเลี่ยงด้านข้างสระว่ายน้ำ ที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าเป็นทางเดินเท้าเดิมที่ชาวบ้านใช้เดินไปสู่ชายหาด จึงเชื่อได้ว่าทางเลี่ยง ดังกล่าวไม่ใช่แนวทางสาธารณประโยชน์ที่มีอยู่เดิม แต่เป็นเส้นทางที่ผู้ฟ้องคดีทำขึ้นใหม่เพื่อใช้เป็น ทางเลี่ยงจากแนวทางสาธารณประโยชน์เดิมที่ถูกปิดกั้น จึงทำให้มีต้นมะพร้าวขึ้นอยู่ตรงกลาง ช่องว่างระหว่างสระว่ายน้ำกับโรงอาหาร แทนที่จะปรากฏอยู่ด้านข้างของทางเลี่ยงดังกล่าว และ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าความกว้างของทางสาธารณประโยชน์ก่อนถึงจุดพิพาทมีขนาดประมาณ ๔ เมตร และความกว้างของทางสาธารณประโยชน์ถัดจากจุดพิพาทมีขนาดประมาณ ๔ เมตร ทางสาธารณประโยชน์ดังกล่าวย่อมจะต้องมีขนาดเดียวกันตลอดทั้งสาย จึงเชื่อได้ว่า

สำเนาถูกต้อง

(นายวากร บุญมณี)
ปลัดอำเภอ

ศาลปกครองสูงสุด
20 ส.ค. 2567
ศาลปกครองสูงสุด

/ทางสาธารณ...

๕

ทางสาธารณประโยชน์บริเวณจุดพิพาทย่อมต้องมีขนาดความกว้างประมาณ ๔ เมตร ด้วยเช่นกัน เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงลงพื้นที่ตรวจสอบแล้วเห็นว่า เส้นทางที่ ๒ ในช่วงระวางพิกัด ๐๕๓๒๘๗๕E ๐๘๑๓๒๘๑N ถึงพิกัด ๐๕๓๒๘๓๗E มีสระว่ายน้ำสร้างปิดกั้นทางก่อนลงสู่ชายหาด ซึ่งต่อมาได้มีผู้ร้องเรียนไปยังศูนย์ดำรงธรรมกระทรวงมหาดไทย และผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาและสำนักงาน ป.ป.ช. ว่าผู้ฟ้องคดีก่อสร้างสระว่ายน้ำปิดกั้นรุกล้ำหรือทับทางสาธารณประโยชน์ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๑๗๑ /๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕ ตรวจสอบเรื่องดังกล่าวอีกครั้ง คณะกรรมการได้ลงพื้นที่ตรวจสอบเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ปรากฏความว่า ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างสระว่ายน้ำปิดกั้นทางสาธารณประโยชน์เดิม และผู้ฟ้องคดีได้จัดทำทางเลี่ยงไว้ให้สามารถเดินลงสู่ชายหาดได้ ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างสระว่ายน้ำรุกล้ำหรือทับทางสาธารณประโยชน์ที่ประชาชนใช้ร่วมกัน จึงมีคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๓๓๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำที่พิพาทภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่มีคำสั่ง กรณีจึงเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ก่อสร้างสระว่ายน้ำรุกล้ำหรือทับทางสาธารณประโยชน์ที่พิพาท ซึ่งถือเป็นทรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๓๓๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ประกอบกับก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะออกคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๓๓๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำนั้น ได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงและมีการสอบสวนบุคคลผู้เกี่ยวข้องแล้ว และในการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๒๐๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ และคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๔๔๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ นั้น ได้มีหนังสือเชิญผู้ฟ้องคดีไปให้ข้อเท็จจริงและให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้แสดงเอกสารสิทธิการถือครองที่ดินบริเวณที่ตั้งรีสอร์ทหรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มอบอำนาจให้นางสาววิจัย ถ้วยทอง เป็นผู้นำตรวจสอบและให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการพร้อมลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานในบันทึกการตรวจสอบในวันดังกล่าวด้วย และเมื่อมีผู้ร้องเรียนไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๑๗๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงอีกครั้ง ซึ่งคณะกรรมการได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ โดยยืนยันว่ามีสระว่ายน้ำปิดกั้นทาง แต่มีทางเลี่ยงให้สัญจรไปมาเพื่อลงชายหาดได้ การดำเนินการของคณะกรรมการจึงเป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากเรื่องร้องเรียนเดียวกัน มิใช่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ ซึ่งผู้ฟ้องคดีย่อมทราบข้อกล่าวหาและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อร้องเรียนเป็นอย่างดี และผู้ถูกฟ้องคดีได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๓๐

สำเนาถูกต้อง

(นายวรากร บุญมณี)
ปลัดอำเภอ

ศาลปกครองสูงสุด
20 ส.ค. 2567
ศาลปกครองสูงสุด

/แห่งพระราชบัญญัติ...

๖

แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ พิพากษายกฟ้อง และให้คำสั่งศาลที่ให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๓๓๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาสิ้นผลลงในวันที่อ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษานี้

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า บุคคลที่ยืนยันข้อเท็จจริงเรื่องการใช้ประโยชน์ในทางสาธารณประโยชน์บริเวณที่ดินพิพาทว่ามีลักษณะการใช้ประโยชน์ ขนาดของทาง และเส้นทางหรือทิศทางของการใช้ประโยชน์ได้นั้น ต้องเป็นผู้ที่อยู่ในพื้นที่มายาวนานและมีโอกาสได้ใช้ทางเดินเท้าบนทางสาธารณประโยชน์ลงสู่ชายหาดจริง ซึ่งบุคคลดังกล่าว ได้แก่ นายเต็น มุกดาจตุรภักตร์ ชาวบ้านผู้ใช้ทางสาธารณประโยชน์พิพาทลงสู่ชายหาดและอดีตเคยเป็นผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ ที่ทราบประวัติความเป็นมารวมถึงการใช้ทางสาธารณะเป็นอย่างดี นายเต็นได้ให้ปากคำต่อคณะกรรมการ ปรากฏตามบันทึกการให้ถ้อยคำฉบับลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๒ ข้อ ๓. ว่า เส้นทางบางช่วงในบริเวณที่มีการครอบครองของผู้ฟ้องคดีมีการเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากชาวบ้านที่เดินผ่านทางพยายามเดินลัดเพื่อตัดให้ระยะทางสั้นลงและง่ายต่อการสัญจร เมื่อเวลาผ่านไป เส้นทางก็เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา และบุคคลที่ยืนยันข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวอีกราย ได้แก่ นายอนุชา กีกก้อง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๒ (พื้นที่พิพาท) ได้ให้ปากคำต่อคณะกรรมการตามบันทึกการให้ถ้อยคำ ข้อ ๔ ว่า เส้นทางในพื้นที่ครอบครองของผู้ฟ้องคดีมีนักท่องเที่ยวใช้เดินผ่านและถ้าเป็นช่วงมรสุมแทบไม่มีผู้ใดใช้สัญจร กรณีเห็นได้ว่า ข้อความตามถ้อยคำของนายเต็น มุกดาจตุรภักตร์ และนายอนุชา กีกก้อง รับฟังได้อย่างมีเหตุผลว่าเส้นทางสาธารณประโยชน์บริเวณพิพาทมีลักษณะเป็นทางเดินเท้าเท่านั้น จึงมีขนาดตามลักษณะการใช้งานจริง คือ กว้างประมาณ ๑ เมตร ทั้งลักษณะการใช้ทางเดินเท้าลงชายหาดของชาวบ้านนั้นใช้เดินเฉพาะช่วงไม่มีมรสุมเพื่อหาสัตว์น้ำ เส้นทางบริเวณพิพาทย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาดังที่นายเต็น มุกดาจตุรพักตร์ ให้ถ้อยคำยืนยันความจริงไว้ต่อคณะกรรมการ ดังนั้น ทางเดินเท้าหรือทางสาธารณะดังกล่าวจึงไม่ต้องตั้งอยู่เป็นแนวในช่องว่างระหว่างการปลูกมะพร้าว หากแต่มีลักษณะเป็นไปตามการใช้ประโยชน์ตามความสะดวกในการเดินเท้าลงสู่ชายหาดของชาวบ้านตามสภาพการใช้งานจริง ขนาดของทางสาธารณประโยชน์จึงไม่กว้างถึง ๔ เมตร ดังที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัย สำหรับทางสาธารณประโยชน์ที่อยู่ในพื้นที่ครอบครองของผู้ฟ้องคดีเป็นที่ดินแปลงสุดท้ายที่ติดชายหาด สภาพการใช้งานจริงมีการเปลี่ยนแปลงให้มีขนาดใหญ่ขึ้นในช่วงที่ผู้ฟ้องคดีเปิดกิจการบ้านพักตากอากาศได้นำรถจักรยานยนต์พ่วงข้างบรรทุกสัมภาระของลูกค้าจากบริเวณบ้านพักตากอากาศออกมาสู่ประตูทางเข้ารีสอร์ท สภาพของทางสาธารณประโยชน์จึงมีขนาดเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพการใช้งาน ซึ่งมีความกว้างไม่เกิน ๒ เมตร ปรากฏหลักฐานตามภาพถ่ายที่มีเจ้าหน้าที่ของศาลปกครองแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมและ

สำเนาถูกต้อง

(นายวรากร บุญมณี)
ปลัดอำเภอ

ศาลปกครองสูงสุด
20 ส.ค. 2567
ศาลปกครองสูงสุด

/ถ่ายภาพ...

ถ่ายภาพถนนที่เป็นลักษณะดินทราย ซึ่งเกิดจากผู้ฟ้องคดีจัดพื้นที่ให้เรียบร้อยเพื่อความสะดวกแก่การให้บริการลูกค้าในการเดินสัญจรไปมาเท่านั้น ทั้งสภาพการใช้งานของทางสาธารณประโยชน์บริเวณดังกล่าวไม่จำต้องอยู่ในร่องหรือช่องว่างระหว่างการปลูกต้นมะพร้าวตามคำวินิจฉัยของศาล ทางเดินเท้าระหว่างสระว่ายน้ำกับโรงอาหารจึงเป็นทางเดินเท้าหรือทางสาธารณประโยชน์ที่มีมาแต่เดิม มิใช่ทางเลี่ยงที่ผู้ฟ้องคดีสร้างขึ้นใหม่แต่อย่างใด

ในส่วนการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งได้ลงพื้นที่ตรวจสอบตามคำร้องเรียนของนายทวี สินไชย นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่าชาวบ้านหลายรายให้ปากคำต่อคณะกรรมการเมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ยืนยันถึงเหตุแห่งการร้องเรียนว่านายทวี ซึ่งเป็นผู้มีเหตุโกรธเคืองและกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีให้ได้รับความเสียหาย ให้สัญญาว่าหากชาวบ้านร่วมลงชื่อร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีบุกรุกทางสาธารณะ นายทวีจะให้ที่ดินเพื่อใช้ในการขุดเจาะบ่อบาดาล ชาวบ้านจึงร่วมกันลงชื่อร้องเรียนจนเป็นเหตุให้มีการตรวจสอบทางสาธารณประโยชน์พิพาท กรณีจึงเห็นได้ว่า การร้องเรียนให้มีการตรวจสอบทางสาธารณะบนที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีครอบครองทำประโยชน์ด้วยการเปิดบริการบ้านพักตากอากาศนั้น มีมูลเหตุที่มาของการร้องเรียนโดยไม่สุจริต ต้องการให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายและพยานบุคคลทุกรายยืนยันถูกต้องตรงกันว่าไม่มีสิ่งใดปิดกั้นทางสาธารณประโยชน์ ราษฎรสามารถสัญจรลงชายหาดได้ตลอดเวลา ปรากฏหลักฐานตามบันทึกการให้ถ้อยคำลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีนำบันทึกการตรวจสอบพื้นที่ของคณะกรรมการ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ซึ่งระบุข้อความในข้อ ๒. ว่า บริเวณลงหาดฝั่งก่อนถึงชายหาดประมาณ ๑๕ เมตร มีสระว่ายน้ำปิดกั้นทาง แต่มีทางเลี่ยงให้สัญจรลงชายหาดได้ จึงคลาดเคลื่อนและขัดแย้งกับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงในวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๒ และขัดแย้งกับบันทึกการให้ถ้อยคำของชาวบ้านต่อคณะกรรมการ เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ นอกจากนี้ ขณะที่ศาลปกครองชั้นต้นแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เจ้าหน้าที่ศาลได้ลงพื้นที่ตรวจสอบและบันทึกถ้อยคำของชาวบ้านผู้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่มายาวนาน ซึ่งให้ถ้อยคำยืนยันถึงแนวเขตทางสาธารณะที่มีแต่เดิมและปัจจุบันยังคงใช้อยู่เช่นเดิม คือ ทางเดินระหว่างสระว่ายน้ำกับโรงอาหาร ด้วยข้อเท็จจริงข้างต้นจึงแสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้สร้างสระว่ายน้ำทับหรือรุกล้ำทางสาธารณประโยชน์ ประกอบกับเมื่อพิจารณามาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ ที่กำหนดให้นายอำเภอมีหน้าที่ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน และสิ่งซึ่งเป็นสาธารณประโยชน์อื่นอันอยู่ในเขตอำเภอ จะเห็นได้ว่า บทบัญญัติดังกล่าวมิได้ให้อำนาจนายอำเภอหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกคำสั่งให้เจ้าของอาคารรื้อถอนอาคารหรือ

สำเนาถูกต้อง

(นายวราการ บุญมณี)
ปลัดอำเภอ

ศาลปกครองสูงสุด
20 ส.ค. 2567
ศาลปกครองสูงสุด

/สิ่งปลูกสร้าง...

๘

สิ่งปลูกสร้างของตนออกไปจากทางสาธารณประโยชน์ เพียงแต่มีอำนาจหน้าที่ดูแลป้องกันรักษาเท่านั้น ไม่มีอำนาจออกคำสั่งเพื่อบังคับให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำ คำสั่งอำเภอกันตังที่ ๓๓๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เพิกถอนคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๓๓๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำ

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า การให้ถ้อยคำของนายเต็น มุกดาจตุรภักตร์ และนายอนุชา ก็กก้อง ไม่สามารถยืนยันแนวเขตทางหรือความกว้างของทางสาธารณประโยชน์ได้ เนื่องจากเป็นเพียงการบรรยายสภาพของทางสาธารณประโยชน์ว่ามีผู้ใดใช้ประโยชน์ ใช้ประโยชน์ในช่วงเวลาใด และอยู่ในพื้นที่ครอบครองของผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เท่านั้น แต่ไม่ได้ระบุเจาะจงว่าทางสาธารณประโยชน์ตั้งอยู่อย่างไร มีทิศทางแบบใด และมีความกว้างเพียงใด ทั้งในปัจจุบันแนวเส้นทางสาธารณประโยชน์ปรากฏอย่างชัดเจน โดยมีต้นมะพร้าวเป็นแนวเส้นทางสาธารณประโยชน์ตามธรรมชาติ ซึ่งเป็นหลักฐานยืนยันได้ชัดเจนมากกว่าการให้ปากคำของบุคคลในส่วนข้อมูลเกี่ยวกับความกว้างของทางสาธารณประโยชน์ ที่ผู้ฟ้องคดีใช้เป็นหลักฐานพิจารณาคดีในแต่ละครั้งนั้นไม่ตรงกัน กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งต่ออำเภอกันตังและยื่นฟ้องคดีต่อศาลโดยยืนยันว่าทางสาธารณประโยชน์มีความกว้างเพียง ๕๐ เซนติเมตร แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น คำอุทธรณ์กลับบรรยายว่าทางสาธารณประโยชน์มีความกว้าง ๑ เมตร และในภายหลังเมื่อผู้ฟ้องคดีนำรถจักรยานยนต์พ่วงข้างเข้ามาให้บริการนักท่องเที่ยวจึงเพิ่มขนาดความกว้างเป็นไม่เกิน ๒ เมตร เห็นได้ว่าผู้ฟ้องคดีอ้างถึงความกว้างของทางสาธารณประโยชน์ที่ไม่ชัดเจน โดยอ้างถึงความกว้างที่น้อยกว่าความเป็นจริงเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อพื้นที่ของผู้ฟ้องคดี และเมื่อย้อนกลับไปพิจารณาหลักฐานและบันทึกข้อเท็จจริงลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๒ ที่บันทึกสภาพพื้นที่ของทางสาธารณประโยชน์ก่อนที่จะมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมอบหมายให้นางสาววิจัย ถ้วยทอง นำคณะตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมด้วยนายเต็น มุกดาจตุรภักตร์ ในฐานะผู้อาศัยอยู่ในพื้นที่ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งได้ระบุและลงชื่อยืนยันในบันทึกตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมแผนที่สังเขประบุทิศทางของสาธารณประโยชน์อย่างชัดเจนว่า ความกว้างของทางสาธารณประโยชน์ในจุดพิกัดที่ ๙ ที่ ๑๔ ที่ ๑๕ มีความกว้างประมาณ ๓ ถึง ๔ เมตร และมีทางตรงลงสู่ชายหาด ไม่ปรากฏว่ามีเส้นทางเบี่ยงออกตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าทางสาธารณประโยชน์อยู่ระหว่างสระว่ายน้ำและโรงอาหารแต่อย่างใด และเมื่อเจ้าหน้าที่ศาลปกครองแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม นายอนุชา ก็กก้อง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๒ ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ได้นำชี้แนวเขตเส้นทางยืนยัน

สำเนาถูกต้อง

(นายวชากร บุญมณี)
ปลัดอำเภอ

ศาลปกครองสูงสุด
20 ส.ค. 2567
ศาลปกครองสูงสุด

/อีกครั้ง...

๙

อีกครั้งว่าทางสาธารณประโยชน์ดังกล่าวอยู่ระหว่างแนวต้นมะพร้าว ทั้งข้อเท็จจริงปรากฏอีกว่าทางสาธารณประโยชน์ก่อนที่จะถึงจุดพิพาทมีขนาดกว้างประมาณ ๔ เมตร ยาวตลอดสาย เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงประกอบกับสภาพพื้นที่และบันทึกข้อเท็จจริงที่ฝ่ายผู้ฟ้องคดีเป็นผู้นำชี้และให้ข้อมูลไว้ก่อนที่จะมีการยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น จึงยืนยันได้อย่างชัดเจนว่าทางสาธารณประโยชน์มีความกว้างประมาณ ๔ เมตร ตามคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้น ส่วนประเด็นที่นายอุดมพร คงสมุทร กับพวกรวม ๖ คน ให้ปากคำต่อคณะกรรมการเมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ว่าไม่มีสิ่งใดปิดกั้นทางสาธารณประโยชน์และราษฎรสัญจรลงชายหาดได้ตลอดเวลา นั้น เป็นการให้ปากคำตามกรณีที่มีการร้องเรียนว่า ผู้ฟ้องคดีสร้างประตูบริเวณทางเข้าออกของรีสอร์ท ทำให้ประชาชนไม่สามารถใช้ทางสาธารณประโยชน์สายดังกล่าวได้ ซึ่งเป็นอีกที่ตั้งหนึ่ง มิใช่จุดพิพาทที่มีการสร้างสระว่ายน้ำทับทางสาธารณประโยชน์นี้ โดยสามารถพิจารณาได้จากบันทึกของคณะกรรมการลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๒ ที่สรุปว่า ประตูที่ผู้ฟ้องคดีสร้างขึ้นเดิมถูกปิดบ้างเป็นบางครั้ง ขณะนี้ได้ถอดประตูออกแล้ว ประชาชนสามารถใช้สัญจรได้ตลอดเวลา ไม่มีผู้ใดได้รับความเดือดร้อนและคณะกรรมการมีความเห็นควรยุติเรื่อง ซึ่งเป็นไปตามการให้ปากคำของนายอุดมพร กับพวก ดังนั้น ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๒ บันทึกการตรวจสอบพื้นที่ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และการให้ปากคำของนายอุดมพร กับพวก เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ จึงไม่ขัดแย้งกัน นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีได้สั่งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำที่ทับทางสาธารณประโยชน์ ตามคำสั่งอำเภอกันตังที่ ๓๕๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยใช้อำนาจตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดให้นายอำเภอมีหน้าที่ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดิน อันเป็นทางสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันและสิ่งซึ่งเป็นสาธารณประโยชน์อื่น อันอยู่ในเขตอำเภอ นายอำเภอจึงมีอำนาจในการออกคำสั่งเพื่อดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นทางสาธารณสมบัติของแผ่นดินไม่ให้ถูกบุกรุกทำลาย ทำให้เสื่อมสภาพหรือทำให้เสียประโยชน์ต่อส่วนรวม เมื่อผู้ฟ้องคดีก่อสร้างสระว่ายน้ำทับหรือรุกล้ำทางสาธารณประโยชน์ ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนรวม การที่ผู้ถูกฟ้องคดีออกคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๓๓๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำ ซึ่งทับทางสาธารณประโยชน์ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้กระทำไปเพื่อดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นทางสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกคำร้องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

สำเนาถูกต้อง

(นายวรากร บุญมณี)
๑๐๐๐๕๐๓๒๔๘ ปลัดอำเภอ

ศาลปกครองสูงสุด
20 ส.ค. 2567
ศาลปกครองสูงสุด

/คดีนี้...

๑๐

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ศาลได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนและคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีประกอบกิจการให้บริการบ้านพักตากอากาศแก่บุคคลภายนอกและนักท่องเที่ยว โดยสร้างบ้านพักตากอากาศและสระว่ายน้ำไว้ให้บริการตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ บนที่ดินของนายชาญณรงค์ เตชะรัชต์กิจ กรรมการผู้จัดการของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินตามหลักฐานแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.๑) เลขที่ ๑๕ ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง เนื้อที่ ๓๒ ไร่ ๓ งาน ๒๕ ตารางวา จากนั้น ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๑ นายอุดมพร คงสมุทร ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๒ ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง กับพวกได้ร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดตรังว่าผู้ฟ้องคดีปิดกั้นทางสาธารณประโยชน์ที่ราษฎรใช้สัญจรจากท่าเทียบเรือเกาะมุกไปสู่ชายหาดฝรั่ง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๒๐๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ และคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๔๔๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ประกอบด้วย ปลัดอำเภอผู้ประสานงานประจำตำบลเกาะลิบง เป็นประธานกรรมการ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลิบง ผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดตรัง สาขากันตัง หัวหน้าอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมหรือผู้แทน หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ ตง ๕ (สิเกา) กำนันตำบลเกาะลิบง และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลิบงเป็นกรรมการ และนางสาวสุพียา ชูสุข เจ้าหน้าที่ธุรการองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลิบงเป็นเลขานุการ เพื่อตรวจสอบเรื่องดังกล่าว โดยเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๑ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ลงพื้นที่ตรวจสอบและจัดทำบันทึกการตรวจสอบลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ สรุปความว่า การปิดกั้นเส้นทางสาธารณประโยชน์ลงสู่ชายหาดฝรั่งมี ๒ ช่วง คือ ช่วงที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีได้สร้างประตูบริเวณทางเข้ารีสอร์ทที่สามารถเปิด – ปิดได้ โดยมีการเปิด – ปิดเป็นบางเวลาในช่วงกลางคืน บางช่วงเวลามีการเปลี่ยนแปลงโดยมีทางเลี่ยงแต่ยังสามารถสัญจรได้ตามปกติ ช่วงที่ ๒ เส้นทางช่วงระวางพิกัด ๐๕๓๒๘๗๕E ๐๘๑๓๒๘๑N ถึงพิกัด ๐๕๓๒๘๓๗E ๐๘๑๓๒๔๔N มีการสร้างสระว่ายน้ำปิดกั้นทางก่อนลงสู่ชายหาด แต่มีทางเลี่ยงไปตามด้านข้างสระน้ำทางด้านทิศเหนือไปสู่ชายหาดและสามารถใช้เส้นทางเลี่ยงได้ตามปกติ จากนั้น ประธานกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้มีหนังสืออำเภอกันตัง ที่ ตง ๐๒๑๗/๑๑๘๑ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๒ จะออกตรวจสอบข้อเท็จจริงบริเวณรีสอร์ทผู้ฟ้องคดี จึงเชิญผู้ฟ้องคดีไปให้ข้อเท็จจริงโดยแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าจะลงพื้นที่ตรวจสอบบริเวณที่ร้องเรียนในวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๒

สำเนาถูกต้อง

(นายวรากร บุญมณี)
ปลัดอำเภอ

ศาลปกครองสูงสุด
20 ส.ค. 2567
ศาลปกครองสูงสุด

/ให้ผู้ฟ้องคดี...

๑๑

ให้ผู้ฟ้องคดีรอพบเพื่อให้ข้อเท็จจริงและหากมีเอกสารสิทธิการถือครองที่ดินบริเวณที่ตั้งรีสอร์ท หรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องให้นำมาแสดงต่อคณะกรรมการฯ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มอบอำนาจให้ นางสาววิจัย ถ้วยทอง เป็นผู้นำการตรวจสอบและให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ ได้จัดทำบันทึกการตรวจสอบเส้นทางลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๒ สรุปว่า การตรวจสอบพื้นที่พิพาทมีการใช้เครื่องมือตรวจสอบพิกัดด้วยดาวเทียม (GPS) ทำการตรวจสอบพิกัด โดยเริ่มต้นตั้งแต่ท่าเรือบ้านเกาะมุกสิ้นสุดที่ชายหาดฝรั่งเป็นระยะทาง ๓ กิโลเมตร ได้ ๑๔ จุดพิกัด โดยจุดพิกัดที่ ๑ พิกัดที่ ๐๕๓๔๓๕๓E ๐๘๑๔๙๕๔N ถึงจุดพิกัดที่ ๗ พิกัดที่ ๐๕๓๓๕๕๒E ๐๘๑๓๖๔๒N เป็นเส้นทางคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนมีความกว้าง ๓ - ๔ เมตร ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลิบงแจ้งว่าได้ทำการเทคอนกรีตเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๘ จากสภาพสองข้างทางมีบ้านพักของชาวบ้าน สวนยางพารา สวนมะพร้าวทั่วพื้นที่ จุดพิกัดที่ ๗ พิกัดที่ ๐๕๓๓๕๕๒E ๐๘๑๓๖๔๒N ถึงจุดพิกัดที่ ๘ พิกัดที่ ๐๕๓๒๙๙๗E ๐๘๑๓๓๗๙N เป็นทางดินกว้างประมาณ ๓ - ๔ เมตร โดยจุดพิกัดที่ ๘ เป็นบริเวณที่ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างประตูเปิด – ปิด ขวางเส้นทางไว้ เพื่อแสดงแนวเขตที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีครอบครอง แต่ขณะทำการสำรวจ บานประตูถูกถอดออกแล้ว สามารถผ่านทางเข้า – ออก ได้ตลอดเวลา จุดพิกัดที่ ๘ พิกัดที่ ๐๕๓๒๙๙๗E ๐๘๑๓๓๗๙N ถึงจุดพิกัดที่ ๑๓ พิกัดที่ ๐๕๓๒๘๗๕E ๐๘๑๓๒๘๑N เป็นบริเวณที่อยู่ในความครอบครองของผู้ฟ้องคดี เป็นทางเดินไปสู่ทางทิศใต้ของพื้นที่ชายหาดฝรั่ง มีลักษณะเป็นทางเดินเท้าเล็ก ๆ กว้างประมาณ ๑ เมตร สองข้างทางเป็นสวนมะพร้าว และสิ่งปลูกสร้างตั้งอยู่ในสวนมะพร้าวห่าง ๆ กัน ประมาณ ๒ - ๓ หลัง และห่างออกไปด้านทิศตะวันออกที่จุดพิกัดที่ ๑๑ พิกัดที่ ๐๕๓๒๙๙๕E ๐๘๑๓๒๐๐N ถึงจุดพิกัดที่ ๑๒ พิกัดที่ ๐๕๓๓๐๐๕E ๐๘๑๓๑๖๒N เป็นสวนยางพารามีเส้นทางที่ชาวบ้านใช้เป็นทางเดินเข้าไปกรีดต้นยางพารา และจุดพิกัดที่ ๙ พิกัดที่ ๐๕๓๒๙๘๔E ๐๘๑๓๓๕๘N จุดพิกัดที่ ๑๔ พิกัดที่ ๐๕๓๒๘๓๒E ๐๘๑๓๒๖๒N และจุดพิกัดที่ ๑๕ เป็นเส้นทางที่แยกจากเส้นทางก่อนหน้าโดยจะแยกออกมาจากจุดพิกัดที่ ๙ ทอดไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ลงสู่ชายหาดฝรั่งอยู่ในพื้นที่การครอบครองของผู้ฟ้องคดีเช่นกัน กว้างประมาณ ๓ ถึง ๔ เมตร เส้นทางเป็นดินทราย สองข้างทางเป็นสวนมะพร้าวและมีสิ่งปลูกสร้าง อาคารและบ้านพักนักท่องเที่ยวที่ก่อสร้างขึ้นในสวนมะพร้าวทั่วพื้นที่ จากสภาพเส้นทางแสดงให้เห็นว่ามีการใช้เส้นทางนี้กันมาก จากนั้น คณะกรรมการฯ ได้จัดทำบันทึกสรุปความเห็นคณะกรรมการฯ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๒ สรุปว่า ในส่วนการปิดกั้นเส้นทางช่วงที่ ๑ ด้านประตูทางเข้ารีสอร์ทนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ถอดบานประตูออกแล้ว ประชาชนสามารถใช้สัญจรได้ตลอดเวลา ไม่มีผู้ใดเดือดร้อน คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าควรยุติเรื่อง

หลังจากนั้น ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๕ นายทวี สินไชย ได้ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรมกระทรวงมหาดไทยและผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา เพื่อขอให้รื้อสิ่งกีดขวางการสัญจรของราษฎรบริเวณที่ดินพิพาทในที่ดินของผู้ฟ้องคดีและได้ร้องเรียนไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. กรณี

สำเนาถูกต้อง

(นายวากร บุญมณี)
ปลัดอำเภอ

ศาลปกครองสูงสุด
20 ส.ค. 2567
ศาลปกครองสูงสุด

/เจ้าหน้าที่...

๑๒

เจ้าหน้าที่ละเว้นไม่ดำเนินการเปิดเส้นทางสาธารณประโยชน์ อำเภอกันตังจึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงอีกครั้ง ตามคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๑๗๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕ คณะกรรมการฯ ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ปรากฏว่า การปิดกั้นทางในช่วงที่ ๑ ด้านประตูทางเข้ารีสอร์ทมีการรื้อถอนประตูออกแล้ว มิได้ปิดกั้นทางสาธารณประโยชน์แต่อย่างใด ส่วนช่วงที่ ๒ ที่มีสระว่ายน้ำปิดกั้นทางสาธารณประโยชน์ไว้นั้น ผู้ฟ้องคดีได้จัดทำทางเลี่ยงไว้ให้สามารถเดินลงสู่ชายหาดได้ มิได้เป็นอุปสรรคต่อการสัญจรไปมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาข้อเท็จจริงข้างต้นแล้ว จึงมีคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๓๓๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำที่พิพาทภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่มีคำสั่งและแจ้งสิทธิอุทธรณ์ไว้ด้วยแล้ว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และมีหนังสืออำเภอกันตัง ที่ ตง ๐๒๑๗/๒๔๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบและสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำดังกล่าวภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนี้ ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๖ แล้ว ไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาอุทธรณ์ โดยเห็นว่าคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๓๓๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๓๓๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำ ทั้งนี้ในระหว่างการพิจารณาคดี ศาลปกครองชั้นต้นได้แสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม โดยดำเนินการตรวจสอบสถานที่พิพาทและบันทึกถ้อยคำผู้เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ สรุปความได้ว่า สภาพทางพิพาทเป็นทางเดินมีสภาพเป็นดินทราย ก่อนจะสร้างรีสอร์ทของผู้ฟ้องคดีไม่มีการใช้รถสัญจรในบริเวณดังกล่าว ทางพิพาทไม่เคยได้รับการพัฒนา มีสภาพเป็นป่าหญ้าคา สภาพทางเดินเป็นแนวเดิมและยืนยันว่าไม่ทับทางเดิน โดยความกว้างของถนนตั้งแต่จุดเริ่มต้นจากท่าเรือบ้านเกาะมุกถึงบริเวณจุดเชื่อมต่อระหว่างถนนคอนกรีตกับถนนดินลูกรังมีความกว้าง ๔ เมตร ซึ่งเป็นตำแหน่งเดียวกันกับจุดพิกัดที่ ๑ ถึงจุดพิกัดที่ ๗ ตามบันทึกตรวจสอบเส้นทางของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๒ ถนนบริเวณด้านหน้าทางเข้าที่ดินของผู้ฟ้องคดีมีสภาพเป็นถนนดินลูกรัง วัดระยะตั้งแต่จุดเชื่อมถนนคอนกรีตถึงทางเข้ารีสอร์ทยาวประมาณ ๒๕๐ เมตร ถนนกว้าง ๔ เมตร เป็นจุดพิกัดที่ ๗ ถึงจุดพิกัดที่ ๘ ส่วนถนนภายในรีสอร์ทเริ่มต้นจากจุดพิกัดที่ ๘ ระยะทางยาวประมาณ ๑๐๐ เมตร ถนนเป็นดินทรายมีความกว้าง ๔ เมตร และสภาพถนนต่อจากนี้ก่อนจะถึงสระว่ายน้ำมีสภาพเป็นดินทราย ความยาวประมาณ ๑๐ เมตร และมีความกว้างไม่ถึง ๔ เมตร อยู่บริเวณตำแหน่งประมาณจุดพิกัดที่ ๑๔ ถึงจุดพิกัดที่ ๑๕ มีต้นมะพร้าวขึ้นอยู่ที่ช่องว่างตรงกลางระหว่างอาคารสองหลัง และในส่วนบริเวณระหว่างสระว่ายน้ำกับโรงอาหารก่อนถึงชายหาดฝั่ง สภาพถนนจะเป็นดินทราย มีความยาวประมาณ ๑๐ เมตร ถนนกว้างประมาณ ๑ - ๒ เมตร โดยมีต้นมะพร้าว

สำเนาถูกต้อง

(นายวากร บุญมณี)
ปลัดอำเภอ

ศาลปกครองสูงสุด
20 ส.ค. 2567
ศาลปกครองสูงสุด

/อยู่ตรงกลาง...

๑๓

อยู่ตรงกลางระหว่างสระว่ายน้ำกับโรงอาหาร ถัดจากบริเวณนี้ไปถนนจะมีความกว้าง ๔ เมตร นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลปกครองชั้นต้น สรุปความว่า เมื่อได้ดำเนินการตรวจสอบพิกัดของทางสาธารณะ โดยใช้เครื่องมือตรวจสอบพิกัดด้วยดาวเทียมกับแผนที่ของกรมป่าไม้ ๑ : ๒๐๐๐๐ ดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ที่มีความชำนาญ เส้นทางดังกล่าวมีสภาพเป็นดินทรายที่เป็นทางในสวนมะพร้าว โดยบริเวณจุดพิพาทมิได้อยู่ในจุดที่น้ำขึ้นถึง จึงไม่อยู่ในเขตความรับผิดชอบของเจ้าท่า และต่อมา ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดตรังได้มีหนังสือ ที่ ตง ๐๐๑๓.๓/๓๙๐ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงต่อศาลว่า ที่ดินบริเวณพิพาทที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำที่รุกล้ำทางสาธารณะนั้น เป็นสิ่งปลูกสร้างในพื้นที่ครอบครองของผู้ฟ้องคดี ลำดับที่ ๑๓ (สระว่ายน้ำ) แนบท้ายบันทึกการจับกุม ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการตรวจยึดจับกุม พื้นที่บริเวณรีสอร์ทอยู่ในพื้นที่ป่าไม้ของชาติป่าเกาะมุกจำนวน ๒๒ ไร่ ๒ งาน ๘ ตารางวา อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเกาะมุก จำนวน ๑๑ ไร่ ๔๐ ตารางวา และอยู่ในอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมจำนวน ๒ งาน ๗๒ ตารางวา รวมเป็นเนื้อที่ ๓๔ ไร่ ๑ งาน ๒๐ ตารางวา ซึ่งได้มีการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน สภ.กันตัง ตาม ปจว.ข้อ ๗ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ โดยได้ตรวจสอบตำแหน่งสระว่ายน้ำที่พิพาท ปรากฏว่า อยู่ในเขตป่าไม้ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งจำแนกเป็นพื้นที่ป่าไม้ของชาติป่าเกาะมุก จากนั้นศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องและให้คำสั่งศาลที่ให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๓๓๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาสิ้นผลลงในวันที่อ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษานี้ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยจึงยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีออกคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๓๓๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการรื้อถอนสระว่ายน้ำที่พิพาทภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่มีคำสั่ง นั้น ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๑๒๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า นายอำเภอมีหน้าที่ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน และสิ่งซึ่งเป็นสาธารณประโยชน์อื่นอันอยู่ในเขตอำเภอ วรรคสอง บัญญัติว่า นายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอำนาจใช้หรืออนุญาตให้บุคคลอื่นใช้ที่ดินตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดและปฏิบัติตามประมวลกฎหมายที่ดิน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง วรรคสาม บัญญัติว่า ในกรณีที่มีข้อพิพาทเกี่ยว

๑๔

คดีเกี่ยวกับที่ดินตามวรรคหนึ่ง นายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะร่วมกันดำเนินการหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะเป็นผู้ดำเนินการ ก็ให้มีอำนาจกระทำได้ ทั้งนี้ กระทรวงมหาดไทยจะวางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์เป็นแนวปฏิบัติด้วยก็ได้ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๕ กำหนดว่า ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันที่อยู่ในบังคับของระเบียบนี้ หมายถึง ที่ดินสำหรับประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน ไม่ว่าเป็นโดยสภาพธรรมชาติ โดยการใช้ร่วมกันของประชาชน โดยทางนิติกรรม หรือโดยผลของกฎหมาย เช่น ที่ชายตลิ่ง ที่ป่าชัน ทางบก ทางน้ำ สวนสาธารณะ ที่เลี้ยงสัตว์ และที่สาธารณะประจำตำบลหรือหมู่บ้าน ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า อำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินตามข้อ ๕ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีมีข้อพิพาทหรือคดีเกี่ยวกับที่ดินตามวรรคหนึ่ง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการระงับข้อพิพาทหรือร้องทุกข์กล่าวโทษภายในสามสิบวัน นับแต่รู้เหตุแห่งข้อพิพาทหรือคดีนั้น เว้นแต่คดีจะขาดอายุความให้ร้องทุกข์กล่าวโทษโดยทันที วรรคห้า กำหนดว่า ความในวรรคสอง ไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอที่จะดำเนินการฝ่ายเดียว

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๕ นายทวี สินไชย ได้ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรมกระทรวงมหาดไทยและผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาเพื่อขอให้รื้อสิ่งกีดขวางการสัญจรไปมาของราษฎรบริเวณที่ดินพิพาทในที่ดินของผู้ฟ้องคดีและได้ร้องเรียนไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. กรณีเจ้าหน้าที่ละเว้นไม่ดำเนินการเปิดเส้นทางสาธารณประโยชน์ จากนั้น อำเภอกันตังโดยผู้ถูกฟ้องคดีได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๑๗๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕ คณะกรรมการฯ ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และสรุปความเห็นเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือที่ ตง ๐๒๑๗/-ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ปรากฏความว่า ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างสะว่ายน้ำรุกล้ำทางสาธารณประโยชน์ที่ราษฎรใช้สัญจรร่วมกันจากท่าเทียบเรือเกาะมุกไปสู่ชายหาดฝรั่งจริง แต่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการเปิดทางเลี่ยงไว้ให้ราษฎรใช้ด้วยแล้ว กรณีย่อมเห็นได้ว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้รับทราบและพิจารณาข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการตรวจสอบแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะนายอำเภอผู้มีหน้าที่ดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน ตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และข้อ ๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ. ๒๕๕๓ ย่อมมีอำนาจกระทำการตามหน้าที่ในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันตามกฎหมายและระเบียบดังกล่าวเท่านั้น กล่าวคือ ผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจหน้าที่ในการร้องทุกข์กล่าวโทษผู้ฟ้องคดีต่อพนักงานสอบสวนเพื่อให้

สำเนาถูกต้อง

(นายวรวุทธ บุญมณี)
ปลัดอำเภอ

ศาลปกครองสูงสุด
20 ส.ค. 2567
ศาลปกครองสูงสุด

/ดำเนินคดี...

๑๕

ดำเนินคดีผู้ฟ้องคดีในข้อหาบุกรุกเข้าครอบครองใช้ประโยชน์ที่สาธารณประโยชน์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ โดยกฎหมายมิได้มีบทบัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจบังคับจัดการให้บุคคลออกจากที่ดินหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกจากที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันหรือใช้มาตรการบังคับทางปกครองให้ผู้ฟ้องคดีออกไปจากที่สาธารณประโยชน์หรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกจากที่สาธารณประโยชน์ได้แต่อย่างใด ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีออกคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๓๓๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำที่ก่อสร้างรุกล้ำทางสาธารณประโยชน์ จึงเป็นการออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีโดยไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายใดให้อำนาจ เป็นการออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นพิพาทนี้ ฟังขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เป็นเพิกถอนคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีตามคำสั่งอำเภอกันตัง ที่ ๓๓๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสระว่ายน้ำที่ก่อสร้างรุกล้ำทางสาธารณประโยชน์ โดยให้การเพิกถอนมีผลย้อนหลังไปนับแต่วันที่มีคำสั่งเป็นต้นไป

นายภิรัตน์ เจียรนัย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายโสภณ บุญกูล
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวิบูลย์ กัมมาระบุตร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

พลโท สุรพงศ์ เปรมบัญญัติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมมาศ รัฐพิทักษ์สันติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

สำเนาถูกต้อง

(นายวรากร บุญมณี)
ปลัดอำเภอ

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางสาวสายทิพย์ สุคติพันธ์

ศาลปกครองสูงสุด
20 ส.ค. 2567
ศาลปกครองสูงสุด